

Ikt. sz.: NJB-42/2-5/2022.

NJB-2/2022. sz. ülés
(NJB-2/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2022. június 29-én, szerdán, 10 óra 03 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló T/152. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Ügyrendi javaslat a módosító javaslatok összevont tárgyalására</i>	5
<i>Döntés az ügyrendi javaslatról</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások és határozathozatalok</i>	6
<i>Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről</i>	18
<i>Egyebek</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

1. Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat
(T/152. szám)
(Kormány - pénzügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
Uniós napirendi pont!
2. Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Nacsa Lőrinc (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Sztojka Attila (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Varju László (DK)
Sebők Éva (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Horváth László (Fidesz) Nacsa Lőrincnek (KDNP)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) Sztojka Attilának (Fidesz)
Kovács Sándor (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) távozása után Bartos Mónikának (Fidesz)
Dr. Kovács József (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Balkay Attila főosztályvezető (Pénzügyminisztérium)
Dr. Somogyi Andrea osztályvezető (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

NACSA LŐRINC (KDNP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Népjóléti Bizottság mai ülésén. Köszöntöm a vendégeinket is és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat. Az ülést megnyitom. A határozatképeséget megállapítom. Ismertetem a helyettesítéseket: Kovács József alelnök urat Selmeczi Gabriella képviselőtársunk helyettesíti; Kovács Sándor alelnök urat Mészáros Lajos képviselőtársunk; Pesti Imre képviselő urat Sztojka Attila képviselőtársunk, és Horváth László alelnök urat pedig jómagam helyettesítem, így határozatképesek vagyunk.

A napirendet mindenki megismerhette. Kérdezem, hogy van-e valakinek hozzáfűznivalója, módosítási szándéka a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, hogy ki támogatja a megküldött napirendet. *(Szavazás.)*

Ez egyhangú, köszönöm szépen, akkor az elfogadott napirendünk szerint megyünk tovább.

Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló T/152. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Az 1. pont Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló T/152. számú törvényjavaslat részletes vitája. A Pénzügyminisztérium képviselőjében sok szeretettel köszöntöm Balkay Attila főosztályvezető urat és munkatársait.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Elsőként az előterjesztőt kérdezem, hogy a vitának e szakaszában hozzá kíván-e szólni, értékelése szerint megfelel-e a házsabálynak a törvényjavaslat. Főosztályvezető úr?

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Álláspontunk szerint megfelel a házsabály 44. § (1) bekezdésének az előterjesztés. A kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő és nyújtotta be a központi költségvetésről szóló törvényjavaslatot. Az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek az megfelel.

Emellett szintén az Alaptörvény 36. cikkében meghatározott törvényi szinten került benyújtásra a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat, valamint a törvényjavaslat a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeket nem sérti, illetve a törvényjavaslat a jogszabályszerkesztésről szóló rendelet előírásainak betartásával készült. Az igazságügyi tárca is ellenőrizte a közigazgatási egyeztetések során az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy a vita ezen szakaszában kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, így a részletes vita első szakaszát lezárom.

Ügyrendi javaslat a módosító javaslatok összevont tárgyalására

Most a képviselői módosító javaslatok megtárgyalása következik. A Népjóléti Bizottsághoz szám szerint 38 képviselői módosító javaslat érkezett. Mielőtt megkezdénénk a részletes vita második szakaszát: a képviselői módosító javaslatok

megvitatását, a házszabály 45. § (2) bekezdése alapján a tárgyalás rendjére vonatkozó ügyrendi javaslatot kívánok tenni. Azt indítványozom, hogy a bizottság a módosító javaslatok tárgyalását képviselőcsoportonként összevontan folytassa le. A Népjóléti Bizottság tárgyköréhez a Demokratikus Koalíció, a Jobbik, az LMP és a Mi Hazánk frakciójához tartozó képviselők nyújtottak be módosító javaslatot. Az ügyrendi javaslatról a bizottság a házszabály 107. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 19. § (1) bekezdése alapján vita nélkül dönt. Mielőtt elrendelem a szavazást, megkérdezem az előterjesztő képviselőjét, nyilatkozzon arról, hogy van-e olyan módosító javaslat, amelyet a kormány támogat.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Nincsen.

Döntés az ügyrendi javaslatról

ELNÖK: Így tehát szavazás következik: ki az, aki a módosító javaslatok frakciók szerinti összekapcsolt tárgyalását támogatja? Aki egyetért, kérem, emelje föl a kezét most! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy 8 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság az ügyrendi javaslatomat elfogadta.

Tekintettel arra, hogy a bizottság az imént a módosító indítványok frakciónkénti összekapcsolt tárgyalásáról döntött, ugyancsak a házszabály 45. § (2) bekezdése alapján javaslom, hogy a bizottság az ugyanazon képviselőcsoport által jegyzett módosító javaslatokról - az összevont vitát követően - egy szavazással foglaljon állást. Erről a javaslatról is vita nélkül döntünk. Most szavazás következik.

Ki az, aki támogatja, hogy a bizottság a módosító javaslatokról frakciónként összevontan, egy-egy szavazással döntsön? *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy 8 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság a javaslatot támogatja.

Kérdések, hozzászólások és határozathozatalok

A módosító javaslatok megtárgyalása következik, tehát elsőként a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja által benyújtott indítványok vitáját nyitom meg. Kérdezem a kormány képviselőjét, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatokról.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): A módosító javaslatokat nem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki kíván a módosító javaslatok ezen köréhez hozzászólni? *(Jelzésre:)* Varju László képviselő úrnak adok szót.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt levezető Elnök Úr! Van itt több pont, és ha jól értem, akkor most több ponthoz lehet hozzászólni.

ELNÖK: Az összes DK által benyújtotthoz.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Ezek közül akkor szeretném kiemelni és a kormány indoklását hallani arról, hogy mi az oka annak, hogy a családi pótlék növelésével nem értenek egyet. Azt gondolom, azzal, hogy most már több mint tíz éve változatlanul hagyták ennek értékét, és ez a konstrukció, maga a családi pótlék minden gyermek számára lehetőséget biztosít, és ilyen módon az állam felelőssége megjelenik,

és azt gondolom, a gyermekek helyzetének jobbítása érdekében a családtámogatások között ez feltétlenül fontos, tehát szeretném, ha ezt indokolná.

Ugyanígy szeretném, ha indokolná, hogy az újpesti kórház - ez a 430. indítvány, amelyet magam tettem, és szeretném megérteni, hogy miközben ott, a kerületben korábban négy egészségügyi intézmény volt, az egészségügyi intézmények közül gyakorlatilag mindent bezártak, és ennek következményeként megszűnt mind a rákospalotai, tehát a XV. kerületi és az újpesti, így összességében véve több mint 200 ezer ember egészségügyi ellátása sokkal bonyolultabb lett. Ráadásul, tegyük hozzá, hogy az Mo-ás körgyűrűn meglévő vagy esetlegesen előforduló haváriahelyzet ellátását is korábban itt kellett biztosítani, gyakorlatilag erre sincs lehetőség, csak jóval távolabbra van, amivel a kockázatok jelentősen növekednek. Mint tudjuk, mindennek az egésznek az előkészítésére egyébként minisztériumi egyeztetést is folytattunk, hogy az újpesti kórházra vonatkozó kezdeményezésnek van létjogosultsága, éppen ezért kérdezem akkor: mi az indoka annak, hogy a kormány ezt nem támogatja? Köszönöm szépen. Még majd a későbbiekben lesz mondanivalóm. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További képviselői hozzászólásokra van lehetőség. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Varju László képviselőtársamnak mondom, hogy a családi pótlékkal kapcsolatos vitát gyakorlatilag 2010 óta szinte minden költségvetésnél lefolytatjuk, és elmondjuk, hogy a Fidesz-KDNP-frakciónak más a politikája és az értékrendje a családokkal kapcsolatosan.

Ön egyetlenegy elemet emelt ki a családtámogatási rendszerből, mi az összesről gondolkodunk. Összességében a családok sokkal, de sokkal többet kapnak 2010 óta minden évben az azt megelőző évnél. Ugyanígy a jövő évben is - javítson ki, főosztályvezető úr, ha nem jól emlékszem - egy fillérrel sem lesz kevesebb a háborús költségvetés dacára a családok részére juttatott összes támogatott forint, hanem még 450 milliárd forinttal emelkedik is ez a kassza. Úgyhogy így kellene nézni a családok támogatását, nem pedig egy elemet kiragadni közülük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Komáromi alelnök úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Az egész költségvetés egészségügyi részével kapcsolatosan szeretnék néhány mondatot mondani, és beletartozik a Varju László képviselőtársam által is leírt „csepp a tengerben”.

Tulajdonképpen az látszik egy ágazati költségvetés 4 százalékos emeléséből, mint kormányzati szándékból - azzal együtt, hogy 5,2 százalékra saccolják az inflációt, a szakemberek ennek majdnem a duplájával számolnak -, hogy ez nem az egészségügyi ágazat működőképességének javítása, illetőleg abba az irányba való fejlesztése, ami egy korszerű struktúrában képzelné el a magyar emberek ellátását, főleg olyan siralmas humánerőforrás-helyzetben, mint amiben már jelenleg is vagyunk.

Hiányoznak ebből a költségvetésből azok a tételek, amelyek tulajdonképpen az egészségügyi intézményrendszer működőképességének garanciái lehetnének. A választási kampány során nem volt olyan politikai erő, és nem volt olyan szakmai szervezet, aki ne tette volna azt szóvá, hogy amennyiben belátható időn belül nem kapnak egy jól látható és jó üzenet formájában megjelenő béremelést az egészségügyi szakdolgozók és az egészségügyben dolgozó nem egészségügyi végzettségű szakemberek, akkor ez gyakorlatilag eleve a jelenlegi dolgozói létszám és annak a korösszetétele kapcsán év végére intézményi szinten és főleg a városi kórházak szintjén

működési zavarokat okozhat, mert a szakdolgozók korfájából eredően többen mennek vagy többen mehetnek nyugdíjba - és egyébként főleg a három műszakban dolgozó ápolónők nyugdíjba is fognak menni -, mint amennyit képezni tudunk, és ahány új dolgozó tud beállni a helyükre.

Ez most is látszik már főleg a sürgősségi osztályokon, a baleseti sebészeteken és különös módon - illetve nem különös, mert várható módon - a szülészeti osztályokon. Itt már megyei kórház is került bajba a szülészet és a koraszülöttek intenzív ellátása kapcsán, és ez mindenféleképpen az ellátási rendszer biztonságos működését kérdőjelezi meg. Egy költségvetésnek üzennie kell a lakosság felé is meg a szakma felé is, hogy gondolkodik abban, hogy ez a működési biztonság növekedjen, ne pedig kockázatosabb legyen. Itt azért úgy gondolom, ez a 4 százalékos emelés és ezen belül gyakorlatilag a szakellátás nullaszázalékos emelése, a mentőszolgálat minimális emelése, a fogorvosi és a házi orvosi ellátás 4-5,5 százalékos emelése igazából nem jelent még szinten tartást sem. Nem szólva arról, hogy hiányzik a NEAK működési költségvetéséből az a tétel, ami azt a munkát finanszírozná, hogy hogyan lehet finanszírozni egy kevesebb szakemberrel dolgozó, átalakított intézményrendszert. Ha ez a NEAK nem kapja meg erre a fedezetet, nem fog tudni ilyen típusú anyagokat kidolgozni, ami esetleg politikai döntést előkészítő lehet. Én ezt nagyon aggodalmasnak tartom.

Tudjuk azt, hogy gyakorlatilag 25-30 ezer szakdolgozó hiányzik most a rendszerből. Pintér miniszter úr a meghallgatásán ígéretet tett arra, hogy mind az orvosok tekintetében, mind a szakdolgozók tekintetében tiszta számokkal szeretne dolgozni, tehát szeretné látni, hogy a rendszerben valóban hányan dolgoznak, és ők milyen korfán mozognak, tehát hogy kik a nyugdíjasok, hogyan lehet esetleg könnyíteni a nyugdíjasok visszafoglalkoztatását, ami megint csak a rendszer biztonságát növelő tényező lehetne. Az, hogy most hónapokat kell várni arra, hogy ha az egészségügyi foglalkoztatási jogviszony keretein belül valaki nyugdíjba vonul, vissza tudjon jönni dolgozni, nem segíti sem a bizalmat, sem pedig a rendszer működésének a biztonságát.

Nincs szó a költségvetésben arról, hogy valami módon fejleszteni kellene az egészségügyi szakdolgozói képzést. Annyira kevesen jelentkeznek a szakdolgozókat képző intézményekbe, amit egyébként az indokol, hogy nem látják a szakmai biztonságot. Tehát a szülők nem adják oda 14 éves korukban a gyerekeket olyan iskolába, aminek a végén olyan szakmát szereznek, ami nem biztosítja az ő megélhetésüket vagy szakmai karrierjüket, és ez látszik sajnos a szakközépiskolák jelentkezési számaiból.

És itt van az ellenpélda, hogy az orvosi egyetemekre tavaly óta többen jelentkeznek, majdnem 20 százalékkal, mint az előző években, mert látják az orvosbér-emelés következtében, hogy egy biztonságosabb egzisztenciális helyzetbe kerülnek ezek az emberek. Sajnos a most végzett szakdolgozók - sajnos?! - többen beszélnek nyelveket, mint az előző évtizedekben, ez viszont azt a veszélyt hordozza magában, hogy közvetlenül a végzés után nem a magyar közszerződési, közfinanszírozott egészségügyi rendszerben kezdenek el dolgozni, hanem rögtön Nyugaton kezdenek, ahol jobb munkakörülmények között, tisztességesebb időbeosztással a sokszorosát keresik annak, amit a magyar intézmények tudnak nyújtani. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon nagy veszély, és ennek a módosításnak a kezdetét látnám a költségvetési számok mögött, mert ha nincs valamire fedezet, utána nem hiszem, hogy akármilyen történik az országban, az majd rá fogja venni mind a kormányzatot, mind a politikai akaratot arra, hogy ebbe az irányba menjünk.

A céltartalék összege is elképesztően kicsi. 7,3 milliárd forintot tenni az egészségbiztosítási kasszába, ami a kassza 0,3 százaléka, ez azt mutatja, hogy nem számol a költségvetés arra, hogy egyébként a 6 hónap múlva kezdődő időszakban

valami olyan kritikus állapot jön be, ahol hozzá kell nyúlni ehhez a céltartalékhoz. Azért ennek a céltartaléknak több mint a tízszerese volt az előző években, és erre kérdeznék is rá, hogy ennek mi az oka, és miért egy ilyen típusú változás van.

Úgy gondolom, hogy itt a kormány prioritásai közé megint nem került be sem a szociálpolitika, sem az egészségügyi ellátás, és nagyon-nagyon kíváncsi lennék arra - a költségvetésen belül is és a költségvetési számokon kívül is -, hogy milyen stratégiája van a tárcának, a kormányzatnak arra, hogy a jól látható kritikus helyzeteket kezelni tudja, hogy ennek az újratermelődését ki tudja védeni vagy a biztonságát csökkenteni tudja, mert a magyar lakosság egészségi állapota és a halálozási arányai annyira rosszak, amit tulajdonképpen már - hogy mondjam? - nem lehet eléggé aggodalmasan tekinteni.

Hiányzik 9 ezer szakdolgozó, hiányzik 3 ezer szakorvos, több mint 500 házi orvos, és nagyjából 700 ezer ember olyan helyen él, ahol messze van a szakrendelő, a kórház, és egy héten kétszer van 2-3 órára házi orvosi ellátás. Én ezt nem nevezem egészségügyi alapellátásnak, hiszen az alapellátásnak pont a prevenció, a hosszú távú gondozás lenne a lényege, hogy az az orvos, az a team, aki ismeri a beteget, és évtizedeken át tudja követni, bizonyos dolgokat hamarabb lát meg, mintha az egészségügybe a panasz mentén megy be a dolgozó, és egyébként az is tapasztalat, hogy amikor a betegen múlik ez a belépés az egészségügyi rendszerbe, általában egy vagy két szinttel magasabbra céloznak a betegek, mert ott látják biztonságban az ő ellátásukat laikusként. Ez viszont az egészségügynek többletforrásokat jelenthet, mindig drágább egy sürgősségi osztályon vagy egy kórházi osztályon ellátni vagy kivizsgálni egy beteget, mintha azt az alapellátás indítja el.

Körülbelül ezek lennének azok a témák, amelyeket mindenképpen szeretnék szóvá tenni, és részleteiben annyiban visszacsatlakoznék az újpesti kórházhoz, hogy az most már évtizedek óta kiderült, hogy az nem volt egy jó politikai döntés, hogy bezárták ezeket a városi kórház szintű intézményeket és mindent rátoltak a Honvédkórházra, aminek egyébként egy más progresszivitási szintű ellátás lenne a súlypontja. És pontosan azok a betegek, akik simán egy második progresszivitási szinten vagy akár első progresszivitási szintű szinten megkaphatnák az ellátást, ezek olyan terhet jelentenek a Honvédkórház számára, pont Újpest és a XIV. kerület vonatkozásában, ami gyakorlatilag a Honvédkórháznak sem jó, mert túlterheli bizonyos beteganyaggal ezt a kapacitást, másrészt pedig a betegeknek sem jó, mert azt azért ne mondja senki nekem orvosként, hogy 6-8 óra várakozás javít egy baleseti vagy egy hirtelen egészségkárosodott beteg ellátásán, és ezeket a betegeket tényleg városi kórházi szintű intézményekben el lehetne látni.

Addig mentsük meg ezeket az intézményeket, amíg nem dőlnek össze, mert amikor 10-12 évig valami őrizetlenül ott áll, abból csak a pusztulás lesz, tehát én emiatt is támogatnám az újpesti kórháznak valamiféle újraindítását, rehabilitációját, de annak viszont látni kellene a költségvetési alapjait. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Emlékeztetnék mindenkit, hogy a költségvetés részletes vitáján vagyunk most. Bár fontos lenne, a napirendünkön most nem szerepel az egészségügy jövője minden aspektusának a megoldása. Kérdezem, hogy a vitában kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Mészáros képviselő úr!

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak röviden szeretnék reagálni Komáromi Zoltán képviselőtársam felvetésére, aminek egy nagy részével egyet is lehet érteni. Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy a baloldali kormányok idején egy hasonló válsághelyzetben, vagy talán még ennél egy kicsit enyhébb válsághelyzetben nemhogy nőtt volna 100 milliárd forinttal az egészségügyi

költségvetés, mint a mostaniban, hanem 600 milliárdot kivontak az egészségügyből. Bezártak, 16 ezer kórházi ágyat megszüntettek, elbocsátottak 6 ezer egészségügyi szakdolgozót, megszüntették a 13. havi fizetést - tehát jók a felvetések, csak nem értem, hogy a 2010 előtti időben, amikor ők voltak kormányon, akkor miért nem így gondolkoztak. *(Dr. Tapolczai Gergely távozik az ülésről.)*

Ugyanakkor 2010 után több lépcsőben nagyon jelentős béremelés történt mind az ápolók tekintetében, mind különösen az orvosok tekintetében egy többszörös bér jelent meg. Ez az elvándorlási tendenciákat megfordította. Takács Péter államtitkár úr elmondta az egészségügyre vonatkozó elképzeléseket, amiből kiderült, hogy mind a háziorvosi rendszert, mind a szakellátás hatékonyságának javulását, javítását célozzák meg mind informatikai eszközökkel, mind pedig képzéssel. És valóban igaz az, hogy az egészségügy ma meg az elmúlt időben egytel magasabb szinten látta el a betegeket, mint ahogy az indokolt lenne, és nyilvánvaló, hogy ez nem jó, mert ez pazarló és nem hatékony ellátás, de erre is kész tervek vannak, hogy ezeken segítsünk.

Tehát azt gondolom, hogy mind az egészségügyi rendszer hatékonyságának javulásával, mind a bérekkel, mind pedig a jövőbeli egyéb elképzelésekkel a lehetőségekhez képest a kormányzati elképzelés mindenből a maximumot próbálja kihozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Én Mészáros Lajost és Selmeczi Gabriellát szeretném megkérdezni, hogy mennyi, hány alkalommal lehessen egy mindenórás nő hüvelyébe felnyúlni egy vadidegen által, akár bemutatkozás nélkül. Merthogy Selmeczi Gabriella kifejezetten családbarátságról beszélt, nincsen családbarátság anyabarátság nélkül. Ez a költségvetés, tekintettel arra, hogy az ellenzék módosítói nem kerülnek befogadásra, alkalmatlan lesz a szülészeti erőszak felszámolására. Ameddig ez nem kerül felszámolásra, addig nincsen családbarátság.

Azt gondolom, hogy ez a költségvetés, ami elénk került, bizonyítja, hogy a nőket érintő problémák meg fognak maradni. A választások óta már két családirtáson vagyunk túl, a szülészeti erőszak velünk marad, a bérkülönbségek, a munkahelyi diszkrimináció velünk marad, ez a költségvetés továbbra is egy nőellenes költségvetés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kíván-e még valaki fölszólalni? *(Jelzésre:)* Varju képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Szeretném folytatni azt, hogy a módosító indítványokhoz kapcsolódóan a minisztérium, az előterjesztő álláspontját szeretném kérni. Hiszen azt hiszem, hogy az elmúlt hónapokban, de hosszabb időt kell hogy mondjak, az elmúlt két év alatt is nyilvánvalóvá vált, hogy az önkormányzatok mennyi mindenben tudnának segíteni a családoknak, és milyen módon vettek részt akár a járványhelyzet kezelésében, és ennek ellenére azok a módosító indítványok, amelyekről ön úgy nyilatkozott, hogy nem tudják támogatni, és itt most nem csak vagy nem feltétlenül csak az útépitésre gondolok, hanem az általános működési feltételek javítására, ami sokkal nagyobb lehetőséget jelentene mind a családoknak, mind az egyedülállóknak a tekintetben, hogy tudják, hogy mivel és hogyan tudnak segíteni nekik. Ennek ellenére ön azt mondta, hogy az ezzel kapcsolatos módosító indítványunkat elutasítja.

Mivel indokolja azt, hogy egy ilyen rendkívül inflációs környezetben, amikor a gazdaság visszaesése, recesszió várható az év végére, ilyen körülmények között a

938. számú javaslatunk - amely egyértelműen elsősorban a családokat, az egyedül élőket, a kisnyugdíjasokat igyekszik segíteni - elutasításra kerül, miközben megítélésem szerint az infláció ellen folytatott küzdelemnek az egyik fontos módszere, módja az, hogy támogatjuk, segítjük a családokat. Hiszen nyugodtan remélhetik azt, hogy azok az emberek, akik ezt a támogatást megkaphatják, szinte abban a hónapban vagy nagyon rövid időn belül ezt a bevételüket elköltik, egy jelentős részét visszafizetik az állami költségvetésbe.

Mondom ezt úgy, hogy nem értek egyet azzal, amikor háborús inflációról beszélnek, így nem értek egyet azzal, hogy háborús hozzászólásként Selmeczi Gabriella elmondja, hogy egyébként a családbarátságot önök másként gondolják. Tulajdonképpen látom, hogy valóban másként gondolják, ott a felső részét, azt szívesen segítik, csak megfelelnek azokról a milliókról, akik egyébként az alsó tizedekhez tartoznak. Ez a kettőnk gondolkodása közötti különbség, ez kétségtelenül fennáll. Végtelenül sajnálom, hogy az önök költségvetésben is bizonyított értékvalasztása nem járul ahhoz hozzá, hogy a családok valóban jobb helyzetbe tudjanak kerülni.

Ezzel együtt tisztelettel várom az előterjesztő részéről, hogy legyen szíves, részletesen indokolja meg, hogy mindezt hogyan lehet csinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. *(Jelzésre:)* Komáromi alelnök úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Kicsit visszautalnék Mészáros Lajos képviselőtársam mondandójára. Engem friss parlamenti politikusként borzasztóan kezd irritálni az, hogy amikor az elmúlt 12 évről beszélünk, akkor a kormánypártok részéről mindig a 16-18-20 évvel ezelőtti dolgokra utalnak vissza.

Lehet, hogy igazuk van, és 2004-ben, 2006-ban, 2008-ban rossz döntések születtek. Én akkor háziorként dolgoztam, igazából nagy befolyásom nem volt rá, a véleményem természetesen megvolt akkor is róla, de azt a részét, ami viszont a mostanra vonatkozik, nem érzem teljesen precíznek. Mert arra, hogy az orvosbér-emelés megtörtént, azt hiszem, mindenki, aki épeszű ember, aki az egészségüggyel foglalkozik, az azt mondja, hogy egy jó lépés volt, és itt jön - vessző -, hogy de.

Sajnos - és ezt a kórházi, rendelőintézeti kollégák, de most már sajnos az alapellátás működését figyelő kollégák is elmondják - nincs benne az a rész, ami motiválná, munkára serkentené az orvosokat, teljesítményre serkentené, minőségi teljesítményre serkentené, és a rendelőintézetek, kórházak tekintetében a menedzsment kezéből is kicsavarták ezeket az eszközöket. Holott ők biztos, hogy rávehetők lennének arra, hogy egyrészt a várólista, másrészt a rendelőintézeti várakozási idő csökkentésével javítsák az egészségügyi ellátást.

Az, hogy a nővérekről mindig úgy beszélünk, hogy 2010-hez képest 70 százalékkal - hát, akik ott voltunk a közelében ezeknek a folyamatoknak, azért tudjuk azt, hogy nagyon sok helyen a nővérbérekért kellett emelni, hogy a minimálbér fölé nyomjuk őket. Három, négy, volt hogy öt kategóriát azért kellett bérpótlékban részesíteni, hogy elérje a minimálbért. Ilyen tekintetben ne legyünk már büszkéek rá, hogy 70 százalékkal megemeltük 12 év alatt az ápolónők fizetését!

Most, amikor krízis van - és hiába mondjuk egy ápolónőnek, hogy mert most is kaptál 20 százalékot, ami egyébként csak 18, mert ha az előzőhöz nézzük és ha kettővel előtte, akkor persze, 21, de akkor is itt most a működés biztonságáról beszélünk. És az, hogy 16 ezer ágyat megszüntettek 2006-ban, lehetséges, hogy annak a felét meg is kellett szüntetni, merthogy más az orvostudomány, más az egészség. Amit régen, a hetvenes, nyolcvanas években csak kórházi bennfekvéssel, nagy műtétekkel lehetett megoldani, azt ma a házi orvos fölírja receptre, és kiváltja a beteg a patikában, és nem lesz gyomorfekélye, és nem lesz gyomorperforációja.

Tehát egyszerűen más a technika, és erre kéne, ezt szeretném látni, és - hogy mondjam? - nem kis részben azért lettem politikus, hogy ezt a folyamatot segítsem. Nem gátolni akarom, segíteni akarom, de látnom kellene azokat a trendeket, ami mögé odaállhatok és amit támogathatok. És ne tessenek már állandóan visszafele mutogatni, mert ez nekem legalábbis olyan ízé; meg szeretném egyszer látni egyébként azt a 600 milliárdot tételenként, hogy ki és hogy és mint vonta ki. Azonkívül a 13. havi fizetésről mindenki beszél, de azt a 13. havi fizetést az a kormány adta, ez a kormány meg nem állította vissza, akkor ne utaljunk már vissza, hogy elvette! Ez egyharmada az igazságnak.

És egy, ami kimaradt, és nagyon fontos szerintem szakmailag is: az otthoni szakápolás tényleg olyan zuhanórepülésben van - és ez mind a kórházi, mind az alapellátásnak egy óriási többletmunkát ad. Olyan elavult rendszerben, olyan elavult költségvetési struktúrában finanszírozzák az otthoni szakellátást mindenhol az országban, de főleg a kisvárosokban és a falvakban nincsen. Ezt megint csak támogattuk, javasoltuk, és meg sem moccant, nulla százalék. Nem lehet egy csípőtöröttet vagy akár egy implantált beteget 8, 10, 12 hét után elkezdni tornáztatni, gyógytornáztatni. Soha az életben nem fog visszaállni a mozgásállapota. Korai rehabilitáció, ehhez gyógytornász kell, jól fizetett gyógytornász kell két nap múlva, hogy kikerül a kórházból. Ezt mindenki tudja szakmailag, akkor tegyünk már mellé pénzt, hogy ez megvalósítható is legyen!

Ezért vagyok dühös vagy indulatos, mert ezeket a dolgokat szeretném viszontlátani a költségvetésben, és nem politizálni szeretnék abban az értelemben, hogy most kit szeretek és kit nem, kit szidok és kit támogatok, hanem magát az egészségügyet, a magyar embereket, a magyar emberek ellátását és azoknak az egészségügyi dolgozóknak a működőképességét, akik évtizedek óta, nem 16, hanem 25-30 éve a vállukon viszik az egészségügyet, akkor is, ha rosszul vannak fizetve, akkor is, ha rosszak a munkakörülményeik, és nekik kellene egy üzenetet adni ezzel a költségvetéssel, hogy számítunk rátok, megfizetjük a munkátokat, csináljátok, mert csak így eljük túl ezt az évet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Engedjenek meg egy megjegyzést! Nyilván a kormányok nem önállóan léteznek csak, és mindig van előzménye a dolgoknak, és mindig van gazdasági helyzet, ezért bár értem alelnök úr felvetését, mégiscsak azt kell mondanom, hogy van egy olyan világ, ahonnan elindulunk, és van egy olyan állapot, amit például 2010-ben megörököltünk, amit le kellett dolgozni: a kezelhetetlen kamatkiadások, a gazdasági recesszió, az államadósság, és így tovább, kórházak adóssága, ha például erről beszélünk.

Nyilvánvalóan nem függetleníthetők az azóta történt dolgok attól, hogy milyen állapotban volt például az egészségügy 2010-ben, milyen állapotban volt a magyar gazdaság 2010-ben. Természetesen az azóta eltelt időben szerintem számos eredményt fel tudunk mutatni, de az itt ülő kormánypárti képviselőtársaimtól sosem fogja azt hallani, hogy a bizottság hatáskörébe tartozó területeken mindent elértünk, és befejeztük a munkát, és ne tudnánk száz meg száz javaslatot tenni, és teszünk is a kormányzat irányába, hogy a szociális területet, a családi területet, az egészségügyi területet, a felzárkózási területet hogyan tudnánk jobbra tenni, hogyan tudnánk akár innovatív javaslatokkal vagy költségvetési javaslatokkal még segíteni. Az elért eredmények attól még eredmények maradnak. Az nem egy matematikai - hogy mondjam? - Nobel-díjra jogosít valakit, hogy egynél tud egy nagyobb számot mondani, és aztán a kettőnél is tud egy nagyobb számot mondani, erre mindannyian képesek vagyunk.

Szerintem, ha egy ilyen helyzetben is növekszik az egészségügyi költségvetés, az egy jó irány, az elmúlt években ennél jóval nagyobb mértékben és több alkalommal növekedett. Történtek történelmi mértékű, és történtek szerényebb mértékű, de mégiscsak megtörtént béremelések. Ezeket az eredményeket meg kell őrizni és tovább kell folytatni, ebben szerintem mindannyian egyetértünk. Az eredményekre viszont, amiket elértünk, azokra érdemes büszkének lenni és tovább folytatni ezt a munkát, mert azok az eredmények is valamilyen munkából indultak ki, a magyar gazdaság teljesítményéből, a magyar munkavállalók munkájából, a magyar vállalkozások tevékenységéből és a sikeres gazdaságpolitikából. Reméljük, hogy a jövőben is így lesz, és ezen fogunk mindannyian dolgozni.

Ha nincs több felszólaló, akkor a vitát lezárom és megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): A megszólítás okán nyilván reagálunk pár kérdésre, de azt előrebozsátom, hogy nyilván nem egy az egészségüggyel kapcsolatos szaktárcaálláspontot fogok itt mondani, mert erre nem vagyok hivatott, és ilyen mandátumom sincs.

Reagálnánk először a családi pótlékkal kapcsolatban. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt megerősítve el tudom mondani, hogy 3225 milliárd forintot tartalmaz a költségvetés családpolitikai célú kiadásokra, és ez 490 milliárd forinttal több mint az előző évben úgy, hogy a költségvetési keretek adottak és szűkösek voltak az ismert helyzetek miatt. A részletes válasza megkérem dr. Somogyi Andrea osztályvezető asszonyt, hogy a családi pótléka akkor egy pontosabb választ adjon.

ELNÖK: Parancsoljon, osztályvezető asszony!

DR. SOMOGYI ANDREA osztályvezető (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Beazonosítva a módosító javaslatot, a 424. számú módosító indítványban szerepel a családi pótlék emelése. Ahogy elmondta képviselő asszony is, főosztályvezető úr is, a kormány családpolitikája a munka és a gyerekevelés megbecsülésére épít, tehát az adó- és járulékkedvezményen, illetve otthonteremtésen keresztül számos eszköz található a költségvetési törvényben. Ezt részletesen mindig be szoktuk mutatni a képviselő uraknak és hölgyeknek. A törvényjavaslat mellékletében szerepel minden évben a családpolitikai függelék, úgyhogy ez nyugodtan megtekinthető.

A konkrét módosító indítvány tekintetében viszont számolni kellett a költségvetési törvénynek olyan programokkal is, amelyek determináltak. A 424. számú módosító indítvány olyan determinált előirányzatokról venné el a forrást, ami utána viszont fizetési nehézségekkel járna. Ilyenek például az egyedi magasépítési beruházások, amelyek konkrét fizetési kötelezettséggel járó programok fedezetét tartalmazzák, vagy a rendelkezésre állási díj. A különféle közlekedési ágazati programok esetében viszont közúthálózat és kerékpár-létesítmények fejlesztésére kerül sor, amit éppen más képviselő urak is kezdeményeztek módosító indítványukban. Úgyhogy ezen előirányzatok csökkentését nem támogatja a kormány. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szavazás előtt bejelentem, hogy Tapolczai Gergely képviselőtársunkat Bartos Mónika képviselő asszony helyettesíti. Most szavazás következik.

Ki az, aki a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 10 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a módosító javaslatokat nem támogatta.

Most a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatok tárgyalása következik. A javaslatokat megismerhették akár az internetről, akár a bizottsági munkatársak által készített háttéranyagból. Köszönjük szépen a munkát. Kérdezem először a kormány képviselőjét, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatokról.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): A módosító javaslatokat nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván a Jobbik módosító javaslataihoz hozzászólni? *(Jelzésre:)* Varju képviselő úr, parancsoljon! *(Sebők Éva távozik az ülésről.)*

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Őszintén szólva most egy kicsit meg vagyok lepve, mert én szívesen hallgattam volna még, mivel több kérdésem volt az előterjesztőhöz, amire nem kaptam választ. Ott átugrottuk ezt a dolgot, és szerintem az előterjesztő részéről még indokolt lett volna több témában, hogy részletesen kifejtse az álláspontját. Ez most már akkor letelt, és majd e keretek között próbáljam ezt áthidalni, vagy segít nekem abban, hogy az előterjesztő elmondhassa azt, amit ő gondolt? Őszintén szólva, én még az előterjesztőre is szeretnék reagálni.

ELNÖK: Az előző körben két körben volt lehetőség a hozzászólásra, az előterjesztőnek megadtam a lehetőséget arra, hogy a vitában elhangzott bármilyen felvetésre válaszoljon. Természetesen hátra vannak még három frakció módosító javaslatai, ott is lehetőség van vitát lefolytatni.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Én akkor tisztelettel kezdeményezném, hogy vagy újra megismétlem azokat, amelyeket az előbb elmondtam, de talán idő hiányában vagy időtakarékoság szempontjából akkor nem mondom újra, hogy a 430., az 508., utána a 383., a 938., a 708. mind olyan, amire szerettem volna választ kapni. Értem, hogy az egy másik frakcióé, de bocsánat...

ELNÖK: Értem a képviselő úr felvetését, de az ügyrendi javaslatot a bizottság elfogadta, hogy képviselőcsoportonként tárgyaljuk a módosító javaslatokat. A Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának módosító javaslatairól 35 percet tárgyaltunk az elmúlt időszakban.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Viszonylag keveset.

ELNÖK: Ez megítélés kérdése, hogy sok vagy kevés vagy éppen elégséges. Természetesen volt lehetőség hozzászólni, és a DK jelen lévő két képviselője, mind a ketten több körben, Komáromi doktor úr kifejezetten hosszan fejtette ki az álláspontját egyébként nem csak szorosán és nem csak kifejezetten a költségvetési módosítókról, mélyebb egészségügyi szakmai vitát, ellátásbiztonsági, béremelési, eszkozbiztonsági kérdéseket is fölvetett, és nem is szakítottam félbe pontosan annak érdekében, hogy a vitában elhangozhasson a DK álláspontja is elégségesen. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Varju képviselő úr előterjesztése, vagy jelenleg azt mondta, hogy miután a kormányzati oldalról reflektáltak, az egy viszonyválaszt talán megérne az előterjesztő felé, nem? Mert elmaradt ez a kör.

ELNÖK: Megkérdeztem, hogy a vitában ki kíván hozzászólni, természetesen a kormány képviselője is bármikor jelezheti a hozzászólási szándékát, mint ahogy minden képviselő. Miután a vitát lezártuk, utána már csak az előterjesztőnek van lehetősége a reakcióra. Természetesen, mint ahogy az elmúlt két hónapban is, amióta a Népjóléti Bizottság újra fölállt és az azt megelőző négy évben is így működött ez. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ügyrend!)* Tessék, képviselő asszony, ügyrendben.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Szeretném javasolni, hogy térjünk vissza a bizottság működésében a bizottsági ülés elején elfogadott ügyrendhez. A második ügyrendi javaslatom pedig az, hogy kérjük meg a Népjóléti Bizottság szakmai főtanácsadóját, hogy küldjön ki ellenzéki képviselőtársainknak egy írásos részletes összefoglalót a Népjóléti Bizottság házszabály szerinti működési szabályáról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az elsőről nem is kell szavaznunk, mert már ezt eldöntöttük. Így tehát a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatok tárgyalásánál tartunk. Kérdezem, hogy a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott költségvetési módosító javaslatokkal kapcsolatban van-e valakinek véleménye, hozzászólásávalója. *(Jelzésre:)* Komáromi alelnök úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: A Jobbik képviselőcsoportja három olyan módosítást is beadott, konkrétan a soproni Erzsébet Oktató Kórház, a karcagi kórház és a szentesi Bugyi István Kórház fejlesztése ügyében, ahol évek óta, sőt emlékezetem szerint nyolc éve megígért, eldöntött, megígért és visszavont fejlesztések voltak; itt sürgősségi osztályról, műtőblokkról van szó, és tulajdonképpen nem óriási beruházásokról van szó, néhány száz milliós beruházásokról.

Itt kérdezem az előterjesztőt, hogy a városi kórházak funkcióinak megtartása, illetőleg a lakosság lakossághoz közeli helyen való ellátása miért nem prioritása a költségvetésnek, illetve a tárcának. Biztosan van több olyan városi kórház a százból, aminél szintén ilyen 200-500 milliós költségek vannak, amik tényleg a költségvetés szempontjából nevetségesen kicsik. De ha ezeket az összegeket és ezeket a fejlesztéseket nem csináljuk meg, akkor tulajdonképpen azt fogjuk elérni, hogy ezek a városi kórházak funkcionálisan el fognak lehetetlenülni. Erre a háromra konkrétan is kíváncsi lennék.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy a vitában kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, a vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Igen, természetesen van válaszunk. Azt, hogy a városi kórházak ne lennének prioritások, véleménynek tudom tartani, hiszen a költségvetés számos városi kórház működésével kapcsolatban tartalmaz előirányzatokat és fejlesztéseket is. Visszatérve viszont a konkrét javaslatokra, ez technikailag végrehajthatatlan számunkra, mivel itt a kormányzati kommunikációval és konzultációval kapcsolatos előirányzatok elvételéről lett volna

szó, ezekre irányultak, amelyeket nem tudtunk végrehajtani, mivel kormányzati feladat sérült volna ezekkel kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szavazás következik.

Ki az, aki a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 10 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)* Olyan nincs.

Megállapítom, hogy a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat 2 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság nem támogatta.

Most az LMP képviselőcsoportja által benyújtott költségvetési módosító javaslatok tárgyalása következik. Kérdezem a kormány képviselőjét, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatokról.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Nem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki az, aki a módosító javaslatok ezen köréhez kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Varju képviselő úr, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget. Itt több intézmény fejlesztésére, megépítésére, illetve bővítésére vonatkozó kezdeményezés van. Ebből egyet emelnék ki, ez a szolnoki Hetényi Géza Kórházra vonatkozik, ez a 303. számú a háttéranyagban lévő sorszám szerint. Mi az oka annak, hogy ez elvetendő? Már csak azért is, mert Szolnokon, mondjuk úgy, hogy nagyon sokféle fejlesztés zajlik, miért marad ki belőle éppen az egészségügy? A fürdő- és színházkultúra természetesen fontos, de mi az oka annak, hogy az egészségügyet önök hanyagolják?

A második kérdésem a 432-eshez kapcsolódik, hogy a parlagra, annak irtására vonatkozó kezdeményezést miért vetették el, illetve van a 433-as háttérszámú, amely az anti-allergén injekciókról szól. Az elmúlt hónapokban éppen Újpest területén mind a kettő példára láttunk eseményt és helyzetet. Sajnos bekövetkezett az, hogy egy gyermek meghalt közterületen azért, mert nem tudott ellátást kapni. Miután Újpest Önkormányzata képes volt intézkedni arról, hogy ehhez kapcsolódó gyógyszer legyen az intézményekben, ott felkészült ember is legyen hozzá, kaptak oktatást, képzést hozzá, és megmentették egy gyermek életét.

Ilyen tapasztalatok birtokában mi az oka annak, hogy miközben az önkormányzatoktól forrást vonnak el, eközben pedig az állami költségvetésből elutasítják azt, hogy gyermekek életét megmenteni képes gyógyszer legyen elérhető közelségben? Én értem a háborús hozzászólást, értem a háborús bizottsági levezetést, de őszintén szólva ezt a háborús döntést meg már végképp nem értem, hogy gyermekek életére miért nem figyelnek jobban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, a vitát lezárom. Főosztályvezető úr, parancsoljon!

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Köszönöm a szót. Egyesével végigmennék. A szolnoki Hetényi Géza Kórház forrásaival kapcsolatban egymilliárd forintos forrásjavaslat érkezett a „Modern városok” program keretében. Ezt technikailag nem tudjuk megvalósítani, hiszen a „Modern városok” programot már egy megállapodás tartalmazza, tehát ez megállapodással kötött, abba a

megállapodásba ezt így utólag nem lehet beleszuszakolni, tehát technikailag ezt az egymilliárd forintos átcsoportosítást nem tudjuk végrehajtani.

Az antiallergén gyógyszerekkel kapcsolatban a javaslatot azért nem tudtuk befogadni - emlékeim szerint egy 800 millió forintos forrásigénye volt ennek -, mert egyrészt a forrásigény megalapozottságáról nem tudtam jómagam meggyőződni, hogy hogyan volt megalapozva. A másik, és talán ez a fontosabb érv, hogy nincsenek ehhez, és nem is kaptunk ehhez olyan eljárási szabályokat, amelyekkel ezek biztonságosan alkalmazhatóak legyenek jelen pillanatban. Tehát, ha felteszem azt, hogy biztosítanánk ezeket az antiallergén életmentő gyógyszereket óvodákban, iskolákban, akkor ahhoz eljárási szabályok is kellenének és protokollok, hogy ezt valaki be tudja adni. Tehát reagálva arra az esetre, ott tudomásom szerint volt, azt hiszem, pont a kisgyermeknél egy ilyen pen, amit beadtak, és ott köthető volt, de nem tudjuk... *(Varju László: Az önkormányzat biztosította, és a tanítónő adta be neki.)* Tehát eljárási szabályok nélkül én ezeket befogadni nem tudtam, pontosabban ezt a javaslatot. A parlamenti ügyét pedig tartalmazza egy másik előirányzata a központi költségvetésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Dr. Komáromi Zoltán közbeszólására:)* Képviselő úr, a vitát lezártuk a módosító javaslatokban, most a szavazás következik. *(Jelzésre:)* Komáromi képviselő úr, ügyrendben!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Szeretném, ha a minisztérium képviselője szakszerűen válaszolna. Ez a Tonogen injekció direkt úgy van meggyártva, hogy laikus beadhassa, nem kell eljárásrend, le van írva.

ELNÖK: Képviselő úr, ez nem ügyrend.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: De ügyrend...

ELNÖK: Ez egy szakmai kérdés, nem ügyrend.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: De ügyrend, mert nem engedték, és a minisztérium képviselője szakszerűtlenül válaszolt...

ELNÖK: Képviselő úr...

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: ...a jegyzőkönyv szempontjából.

ELNÖK: ...nem az, hanem a Pénzügyminisztérium főosztályvezetője van jelen a költségvetés számaival. *(Közbeszólások, köztük: Ott ül az Egészségügyi Minisztériumé is.)* De ügyrendnek ez nem tekinthető, hiszen szakmai vitát kezdeményezett. Ezért most szavazás következik.

Kérdezem, hogy ki az, aki az LMP képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatokat támogatja. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy 2 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság nem támogatta a módosító javaslatokat.

Most a Mi Hazánk képviselőcsoportja által benyújtott módosító javaslatok megtárgyalására térünk rá. Kérdezem a kormány képviselőjét, hogy mi az álláspontja a módosító javaslatokról.

BALKAY ATTILA főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Az előterjesztő nem támogatja őket.

ELNÖK: Köszönöm, a vitát megnyitom. Ki kíván a módosító javaslatok köréhez hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Így tehát főosztályvezető úrnak sem kell válaszolni a vitában elhangzottakra, mert nem hangzott el semmi. Szavazás következik.

Ki az, aki a Mi Hazánk képviselőcsoportja által benyújtott költségvetési módosító javaslatokat támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy igen szavazat nélkül, 10 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett a bizottság elutasította és nem támogatta a módosító javaslatokat.

A képviselői módosító indítványok megvitatásának a végére értünk, további módosításra irányuló szándék a bizottság titkárságához nem érkezett, ezért most újabb szavazások következnek.

Most döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását. *(Szavazás.)* Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság 10 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a részletes vitát lezárta.

Most döntenünk kell a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a bizottság részletes vitáról szóló jelentésének benyújtását, amely tartalmazza annak megállapítását is, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek? *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Megállapítom, hogy 10 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a részletes vitáról szóló jelentést a bizottság elfogadta.

Akik részt vettek a vitában és a jelentésről való szavazást követően kisebbségben maradtak, lehetőségük van írásbeli kisebbségi vélemény benyújtására. Kérdezem, hogy ki kíván kisebbségi véleményt előterjeszteni. *(Jelzésre:)* A DK-frakció tehát kíván, majd személyügyileg eldöntik. *(Jelzésre:)* Megosztottan. Felhívom arra a figyelmet, hogy a kisebbségi véleményben csak a bizottsági ülésen a vitában elhangzott vélemények szerepelhetnek, olyan elemek, amelyek itt is, a mai bizottsági ülésen elhangzottak.

Majd kérem, hogy az aláírt kisebbségi véleményeket holnap 12 óráig legyenek szívesek a bizottság titkárságára eljuttatni, az Országház földszint 82. számú helyiségében személyesen is leadható vagy elektronikusan is.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, főosztályvezető úrnak és munkatársának megköszönöm a jelenlétet.

Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről

A 2. pontunkban döntenünk kell a módosítási kezdeményezések benyújtási határidejéről. A bizottsági határozat tervezetét mindenki megkapta, ezért csak nagyon röviden kívánom indokolni. A Népjóléti Bizottság a 2014-ben, illetve a 2018-ban kezdődött országgyűlési ciklusban is elfogadott a módosítási kezdeményezésekre vonatkozó határozatot. A határozat elfogadásának célja, hogy a bizottsági tagokhoz az ülésre való felkészülés érdekében a titkárság kellő időben eljuttathassa a módosítási kezdeményezéseket. A vitát megnyitom. Kíván-e valaki hozzászólni? Mivel ez volt az általános gyakorlatunk, ezért túl nagy vitát nem remélek. *(Nincs jelzés.)* A vitát lezárom, a szavazás következik.

Ki az, aki a határozat elfogadását támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Eddig ebben összpárti konszenzus volt mindig. A módosító javaslatok időben történő eljuttatása a bizottsági tagokhoz a titkárság által, ezt tartalmazta a kiküldött határozati javaslat. *(Varju László: Köszönöm, elnök úr, támogatjuk.)*

Akkor egyhangú, a bizottság egyhangúan támogatja és a határozatot elfogadta.

Egyúttal tájékoztatom a bizottságot, hogy a határozati házsabály 134. § (2) bekezdés a) pontja alapján a módosítási kezdeményezések jegyzőkönyvhöz csatolását a ciklus teljes időtartamára elrendelem.

Egyebek

A 3. napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy van-e valakinek az egyebekben hozzáfűznivalója. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor jelzem, hogy a jövő hétnek valamikor az elején egy bizottsági ülésre még sor kerül, az éppen most plenáris ülésen lefolytatott akadálymentességről szóló országgyűlési törvényjavaslat részletes vitáját fogjuk lefolytatni.

Az ülés berekesztése

Ha több felvetés nincsen, akkor a bizottsági ülést bezárom, szép napot kívánok képviselőtársaimnak!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 56 perc)

Nacsa Lőrinc
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Baloghné Hegedűs Éva